

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

LXXIX. Quod Generalis Congregationis Monachorum del Tardon Ordinis
sancti Basilii Magni visitet Congregationem eo modo quo disponunt Brevia
novissima Urban. VIII. & Innoc. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](#)

di vendere, permutare, aut de eis, & super eis quotibet alios contractus iniire possint auctoritate nostra Apostolica concedas, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

S. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Provinciae hujusmodi, ejusque Monasteriorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro expressis habentes illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 2. Junii 1656. Pontificatus Nostri Anno secundo.

LXXXVIII. Declarat modum habendum à Generali in visitando Congregationem Monachorum del Tardon.

Edita A.D.
1658.

ALEXANDER PAPÆ VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus à Jesu Monachus, ac Procurator Generalis Congregationis Reformatæ del Tardon nuncupata in Hispania consistente Monachorum Ordinis S. Basili, quod licet per litteras fel. record. Clementis Papa Octavi Prædecessoris nostri super institutione, seu approbatione ejusdem Congregationis, die 23. Septembris 1603. expeditas, qua incipiunt *Altissimi dispositione &c.* caveatur expresse Monachos Congregationis Reformatæ hujusmodi Abbati Generali dicti Ordinis taliter subjacere, ut ipse per se, non verò per alium, nisi forte ex eadem Congregatione Reformatæ Monachum possit illos tam in capite, quam in membris visitare, corrigere, & emendare, non verò in aliquo contra reformationem, seu constitutiones ab ipsis faciendas, & à Sede Apostolica approbandas in communi, vel cum aliquo particulari dispensare, vel quidquam aliud mutare, seu innovare, neque Monachos Reformatos à suis Monasteriis alia quaquam de causa auferre, seu alios ab ipsis, & ad breve tempus recipi facere, vel aliud quidquam ordinare, seu statuere, in quo ipsis possit perturbare, seu quomodolibet inquietare: nihilominus dilectus filius Modernus Abbas Generalis Ordinis prædicti vigore quarundam literarum rec. me. Innocentii Papæ X. Prædecessoris pariter nostri, etiam in forma Brevis, die 25. Junii 1647. expeditarum, memoratam Congregationem Reformatam cum consilio, & interventu Monachorum assentientium non Reformatorum ejusdem Ordinis visitare, quin etiam ipse Abbas Generalis, & Monachi non Reformati Ordinis hujusmodi Monachos dictæ Congregationis Reformatæ ad expensas pro exhibitione, seu manutentione dictorum Monachorum Assentientum non Reformatorum contribuere teneri respectivè prætenderunt & prætendunt. Quare prædictus Franciscus Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè provide, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

S. 1. Nos igitur ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & paenitentia jure, vel ab homine quavis oc-

cione, vel causa lati, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, attentis narratis, reque per eodem Cardinales mature discussa, quoad visitationem servandas esse litteras prædicti Clementis Prædecessoris in forma Brevis expeditas, ut scilicet fieri debeat per ipsummet Abbatem Generalem, & eo impedimento per alium ex Congregatione del Tardon auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus.

S. 2. Quoad contributionem autem pro Assistentibus, & eorum interventu in visitatione cum Abbatie Generali litteras memorati Innocentii Prædecessoris non comprehendere dictam Congregationem, seu Provinciam del Tardon, ac proinde Assistentes non posse intervenire in dicta visitatione, nec dictam Provinciam del Tardon teneri ad aliquam contributionem pro dictis Assistentibus. Quo verò ad accessum ad Capitulum Generale licere Monachis del Tardon mittere eos tantum quos permittunt littere in simili forma Brevis ejusdem Innocentii Prædecessoris, auctoritate, & tenore prædictis declaramus, saiva semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

S. 3. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spe-
cabit, plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabilitate observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, & causarum Palati Apostolici Auditores judicari. & definiri debere, ac irritum, & inane, si fecerit super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

S. 4. Non obstante præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & inferris habentes illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 11. Febr. 1658. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Decretum
irritans.

Contrariis
derogat.

Dat.P. An. 2.
die 11. Febr.

LXXXIX.

Edita A.D.
1659.

Supplicatio.

Quod Generalis Congregationis Monachorum del Tardon Ordinis sancti Basili Magni visitet Congregationem eo modo quo disponunt Brevia novissima Urban. VIII. & Innoc. X.

ALEXANDER PAPÆ VII.

Ad futuram rei memoriam.

Arias pro parte dilecti filii Francisci à Jesu Procuratoris Generalis Congregationis, seu Provinciae del Tardon nuncupata Monachorum Reformatorum Ordinis S. Basili Magni in Hispania Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositis expoñito, quod fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 23. Septembris 1603. expeditas litteras inter alia decreverit, eosdem Mo-

Ab solvit oras
torem à cen-
furia.

nachos

nachos Reformatos Abbati d. Ordinis Generali taliter subjacere, ut ipse per se, non verò per alium, nisi forte ex eadem Congregatione Reformata Monachum, posse illos tām in capite, quām in membris visitare, corrigerē, & emendare, non verò in aliquo contra eorumdem Monachorum Reformationem, sēcū Constitutiones ab ipsis facientas, & à Sede Apostolica approbandas in communi, vel cum aliquo particuliari dispensare, vel quicquam aliud mutare, seu innovare, neque Monachos Reformatos à suis Monasteriis ad alia quacumque de causa auferre, seu alios ab ipsis etiam ad Breve tempus recipi facere, vel aliud quicquam ordinare, seu statuere, in quo ipsis possit perturbare, seu quomodolibet inquietare.

§. 1. Dicitque Monachis Reformatis Procuratorem ad Romanam Curiam eligendi, & ibidem pro dicta Congregationis negotiis tractandis; quādī voluerint habendi facultatem tribuerit: rec, verò mem. Urbanus Papa VIII. etiam Prædecessor noster per quasdam suas in eadem forma Brevis litteras die 30. Oct. 1629. expeditas Abbati Generali Ordinis præfati pro tempore existenti præcepit, ut in posterum prædictas litteras in forma Brevis memorati Clementis Prædecessoris omnino observaret, & observari faceret, decernens illum, si unquam aliquem ex Monachis Reformatis hujusmodi contra dispositionem dictarum litterarum ad Provincias non Reformatas transferre præsumpsisset, pñnam privationis vocis actiæ & passiæ eo ipso incurriere.

§. 2. Nosque per nostras itidem in forma Brevis die 11. Febr. 1658. emanatas litteras ordinaverimus, quoad visitationem servandas esse litteras prædicti Clementis Prædecessoris, ut scilicet fieri debeat per ipsummet Abbatem Generalem, & eo impedito per alium ex Congregatione del Tardon, quoad contributionem autem pro Assistentibus, & eorum interventu in visitatione cum Abbatे Generali litteras pñme mem. Innocentii X. Prædecessoris pariter nostri non comprehendere dictam Congregationem, seu Provinciam del Tardon, ac proinde Assistentes non posse intervenire in dicta visitatione, nec dictam Provinciam del Tardon teneri ad aliquam contributionem pro dictis Assistentibus: Præterea prædictus Urbanus Prædecessor in quibusdam aliis suis in simili forma Brevis litteris die 9. Jan. 1630. ad favorem Congregationis del Tardon expeditis Abbati Generali memorati Ordinis injunxit, ut in visitatione dictæ Provinciae Reformatæ expensas tantum necessarias, quæ tamen summam ducentorum scutorum moneta Romana non excedant, recipiat.

§. 3. Ac demum similis recor. Paulus Papa V. pariter Prædecessor noster etiam per quasdam suas in forma Brevis litteras voluerit, & statuerit, quanvis Provincialis Provinciae hujusmodi norabiliter deliquerit, à Diffinitorio tamen, nisi ob crimen ex quo de jure deponendus, seu privandus veniat, tam ex officio, quām per inquisitionem, seu denunciationem, vel accusationem, aut alio quovis modo contra eum nequaquam procedi, sed ejus jurisdictionem usque ad præfinitum tempus illas durare, ipse Franciscus Procurator generalis pro majori observatione dictarum litterarum Apostolicarum plurimum cupiebat ordinari.

§. 4. Primò ut Abbas Generalis Ordinis prædicti in visitatione, quam per se solum facere potest, in Assistentes eligere debeat duos antiquiores Diffinidores dictæ Reformationis, nempe Presbyterum unum, & Laicum, seu Conversum alterum, vel alios duos qui à Diffinitorio ejusdem, Reformationis electi fuerint, ac eidem Abbati Generali prohiberi, ne exemptionem, aut privilegia dictis Monachis Reformatis concedat, sed præfatas litteras Apostolicas observet, & ab omnibus proprias eorum leges, & institutum faciat observari, attento quod hac in re nonnulla inconvenientia sunt secuta, quibus reformatio hujusmodi perturbata fuit.

§. 5. Secundò prohiberi eidem Abbati Generali ne à Conventibus Prælatis, aut Monachis particularibus eorumdem Reformatorum majorem quantitatē pecuniarum, aut alterius cuiusvis rei æquivalentis accipiat, quām quæ in visitatione dictorum Reformatorum expendetur tām pro nculo, & stabulatione jumentorum, eorumque sustentatione, quām pro alia qualibet impena, ita ut expensa hujusmodi summam ducentorum scutorum moneta Romana prædictæ excedere non debeant juxta supradictas Urbani Prædecessoris litteras, idque sub pñna privationis officii, & inhabilitatis perpetuæ tām per dantes, quām per recipientes incurra.

§. 6. Tertiò prohiberi Monachis reis, ne prætextu gravaminis ad alios Superiores, quām primo ad Diffinitorium recurrere possint, prout per quādam Urbani, & Innocentii Prædecessorum in simili forma Brevis litteras cavitur.

§. 7. Quartò declarari, quod quando Superior Provincialis dictæ reformationis Constitutionibus seu litteris Apostolicis, per quas pñna privationis officii imponitur, contravenerit, Diffinitors in eorum Diffinitorio, vel extra illud, eveniente casu procedere valeant ad declarandum eum in pñnam hujusmodi incurrisse, eumque officio privare, non obstante supradicta Constitutione, ac insuper declarari utrum jus, de quo inibi fit mentio, sit jus commune, an verò jus particulare dictæ Religionis, videlicet leges, & Constitutiones à Romanis Pontificibus edita emanavit à prædictorum Cardinalium Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 8. Sacra Congregatio Eminentiss. S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum & Regularium preposita, attentis narratis, reque Eminentiss. Carpino referente diligenter, & mātūrā discussa, censuit decernere, & declarare, quemadmodum præsentium tenore, decernit, & declarat ut infia videlicet, ad primum quod Generalis visitet juxta formam, & dispositionem Brevis sa. me. Clem. VIII. Ad secundum idem Generalis servet omnino Breve sa. me. Urbani VIII. Dat. sub die 9. Januarii 1630. adeo ut expensæ, quæ dantur pro visitatione omnibus computatis, non excedant summam scutorum ducentorum moneta Romana; nec eriam a sponte dantibus, aliud quidquam ultra dictam summam sub expressis pñnis recipere audeat. Ad tertium quod serventur pariter litteræ in forma Brevis emanatae de anno 1641. à fel. rec. Urbano VIII. de anno 1646. à simili. me. Innoc. X. in iis quæ concernunt, appellationem, seu recursum ad diffinitorium, & ad quartum, quod quando Provincialis crimen commisit, ex quo de jure deponendus, vel privandus venit, idem procedendum esse in casibus tām de jure communi, quām de jure Constitutionum dictæ Reformationis dictæ Provinciae del Tardon à S. Sede Apostolica confirmatis. Ac proinde ita circa præmissa de cetero omnimodè exequi, & respectivè observari mandat & præcipit, contrariis quibuscumque, non obstantibus Romæ 14. Februario 1659. M. Card. Ginettus.

§. 9. Cum autem sicut D. Franciscus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsiftientia, & observatione Apostolice confirmationis nostræ patricinio communis summoperè desiderer. Nos ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratis proficiuntibus, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq; Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penitentiis, vel ab homine quavis occasione, vel causa latiss. si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine. Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique

inviolabilis

Confirmat
Decret. Sent.
Congr.

ANNO
1659.

ALEXANDER SEPTIMUS.

109 ANNO
1659.

Decretum
irritans.

inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, falsa semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 10. Decernentes eadem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, ac illis ad quos spectat & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabilitatem observari; Sicque in præmissis per quocumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si fecus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis seu Provinciae & Ordinis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia corroboratis, Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores prætentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo labore permanens, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem ut earumdem præsentium transumptis manu aliquicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo persona in Ecclesiastica dignitate constituta munitis eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibetur qua præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibite, vel ostense.

Datum Roma apud S. Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris, die 12. Novemb. 1659. Pontificatus nostri Anno quinto.

LXXX.

Confirmat Decretum circa receptionem oblato- rum, probationem, admissionem ad habitum in Provincia Sanctorum Ludovici, & Elzeari Congregationis Gallicanæ Tertiæ Ordinis Sancti Francisci.

De his oblatis vide sup. ad Conf. 66. Cùm sicut, hu- jus Pont. ubi cavetur ne recipiantur nisi cum bie- nali novitatu, & quarto voto, &c.

Edita A. D.
1659.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

Alias pro parte dilectorum filiorum Ministri Provincialis, & Diffinitorum Provinciæ Sanctorum Ludovici, & Elzeari Congregationis Gallicanæ Tertiæ Ord. S. Francisci nobis exposito, quod Regula d. Tertiæ Ord. Cap. II. & Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 15. determinant unum annum probationis pro Novitiis, Constitutiones vero generales ejusdem Tertiæ Ord. ab haç S. Sede approbata determinante duos annos pro Novitiatu Fratrum Oblatorum, seu servientium, qui emitunt tria vota solemnia Religionis, ac insuper quartum votum, de non procuranda alia conditione à sua, Cap. I. §. II. de Fratribus Oblatis, fel. autem recor. Clemens Papa Octavus prædecessor noster per quamdam suam Constitutionem die 19. Martii 1603. emanataam ordinavit, ut unaquaque Religio sua specialia Instituta observare teneatur circa Fratrum Oblatorum receptions.

§. 1. Et in eadem expositione subjuncto, quo pro consolatione quorundam Fratrum Oblato- rum, qui tunc in d. Tertio Ordine existebant, Superiores ipsius Tertiæ Ord. consenserunt alias ut à rec. me. Urbano PP. VIII. prædecessore pariter no- stro, procuraretur dispensatio pro dd. Fratribus Oblatis super ipsorum quartu voto, & licentia transeundi ad statum Fratrum Converorum, seu

Laicorum, cum assumptione Caputii, sicut de fa- co idem Urbanus prædecessor die 26. Augusti 1641. dispensavit cum Fratribus Oblatis, qui tunc in d. Tertio Ordine existebant; quodque ab illo tempore in aliquibus Conventibus dictæ Congregationis Tertiæ Ord. diversis, & differentibus modis factæ fuerunt receptiones dictorum Fratrum Oblatorum, siquidem aliqui Superiores sibi persuadentes prædictas Constitutiones Generales Tertiæ Ordinis determinantes duos annos pro Novitiatu Fratrum Oblatorum, esse contrarias Regulæ Tertiæ Ord. & Concilio Tridentino prædi- cis requirentibus unum tantum annum probatio- nis in Novitiis admittunt in Ordinem Fratres Oblatos sine Caputio, cum uno tantum anno probatio- nis.

§. 2. Et ulterius occasione litterarum d. Urbani prædecessoris in simili forma Brevis super præmis- sis emanatarum, per quas ipse Urbanus præde- cessor dispensavit cum dd. Oblatis, qui tunc erant in Ordine super quarto voto, eisque concessit transi- sum ad statum Laicalem post decem annos à sua receptione; Fratres Oblati qui de novo recipiuntur in ordine quartum votum ab Oblatis emit- tendunt non emitunt, ac post tempus aliquorum annorum assumunt Caputium sine ulla auctoritate hujus S. Sedis, & dispensatione Constitutionum generalium d. Tertiæ Ord. contra quas novus sta- tus, seu conditio in Religionem inducitur.

§. 3. In aliis verò Conventibus Tertiæ Ord. & Congregationis hujusmodi admittuntur d. Fratres Oblati, seu Servientes, juxta formam Constitutionum generalium Ordinis cum quarto voto, de non procuranda alia conditione à sua, idque eo magis, quòd cùm fit dispensatio ipsa est de voto jam facto, non verò de faciendo, & prædictus Urbanus prædecessor dispensavit cum Oblatis, qui votum emiserant, & tunc temporis in Ordine exis- tebant, minime verò ordinavit aliquid circa Oblatos in futurum recipiendos, aut quoad hoc Constitutions generales Ordinis immutavit. Itas autem diversas, & differentes Fratrum Oblatorum receptiones non minimam parere in d. Congreg. Tertiæ Ord. confusione, & plures scrupulos, ac dubia ingerere in animos; Et propterea Nobis hu- militer supplicato, ut dignaremur declarare.

§. 4. Primo, an Constitutiones generales dicti Tertiæ Ord. requirent duos annos probationis in Oblatis, seu Fratribus Servientibus, vota sole- mnia emitentibus, sint contraria tam Regulæ ejus- dem Tertiæ Ord. quam Decreto Concil. Trident. unum annum probationis exigentibus in Novitiis? Secundo, an occasione relaxationis, & dispensationis factæ à memorato Urbano prædecessore cum Fratribus Oblatis, qui tunc temporis exis- tebant in Ordine super ipsorum quarto voto, de non procuranda alia conditione à sua, & super as- sumptione Caputii post decem annos, possint de novo recipi Oblati, seu Servientes cum uno anno solum probationis ac admitti ad Capitulum & statum Laicorum; possitque talis usus, & status novus introduci contra generalia statuta Ordinis sine debita auctoritate Sedi Apostolica. Tertiò, an Fra- tres Oblati qui in tali statu novo & non approba- to à Sede prædicta fuerunt admissi in Religionem, sint verè Religiosi, & profesi. Quartò, an dicta dispensatio concessa ab Urbano prædecessore prædicto pro Oblatis qui tunc temporis exis- tebant in Ordine, impedit quominus recipiantur in Ordinem Fratres oblati juxta formam Constitut. generalium d. Tertiæ Ord. ab eadem Sede approba- tum?

§. 5. Nos negotium hujusmodi Venerab. Fra- tribus Amelio Camerin. & Carolo Clusin. Episcopis demandavimus, à quibus emanavit De- cretum tenoris qui sequitur videlicet: Illusterrimi, ac Reverendissimi Domini de Alteris Episcopos Camerin. & D. de Vecchis Episcopus Clusin. au- toritate Apostolica sibi specialiter commissa omni-